

РЕШЕНИЕ

№ 1650

гр. София, 14.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 14.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **11712** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „МИЛЕНИУМ ТРЕЙД КОНСУЛТ“ ЕООД, представлявано от управителя М. Л. Г., срещу Ревизионен акт № Р22002220004997/21.06.2021г., издаден от органи по приходите към ТД на НАП С., изменен в оспорената му част с Решение № 1499/27.09.2021г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" (ДОДОП). Съобразно уточняваща молба, постъпила по делото на 09.02.2022г., жалбоподателят претендира отмяна на ревизионния акт в оспорената му част, в която, с решението на ДОДОП, не е признато правото на данъчен кредит по фактури, издадени от доставчика "ИТБУЛ" ЕООД за данъчен период м.04.2019г., м.05.2019г. и м.06.2019г., както и по фактура, издадена от доставчика "МИСТРАЛ БЪЛГАРИЯ" ЕООД, за данъчен период м.април 2019г.

Според жалбоподателя ревизионният акт е незаконосъобразен, тъй като в противоречие с нормите на закона и на съдебната практика, на жалбоподателя не е признато право на данъчен кредит, като изводите за липса на доставка за липсата на предпоставките за признаване на право на данъчен кредит са необосновани, а издаденият РА е немотивиран. Иска се отмяна на ревизионния акт.

В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят не се явявява. Позиция по същество изразява в писмена молба, чрез пълномощник – адв.В., в която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски, съобразно представен

списък.

Ответникът - директорът на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"- С. при ЦУ на НАП, чрез пълномощник - юрисконсулт С., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В представени писмени бележки обосновава законосъобразност на издадения РА, както и липса на предпоставките за признаване на право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури, доколкото същите са с общо посочен предмет, към тях липсват съпроводителни документи, позволяващи конкретизация на доставките, липсват документи, установяващи вида на товара по доставките с предмет транспортни услуги, място на товарене / разтоварване, маршрут на движение, а доставчика не разполага с МПС за осъществяването им. Твърди и, че не е доказана връзка между плащанията по част от фактурите и облагаемите доставки на услуги, доколкото плащанията са осъществени посредством фактора „Виртуал офис консулт“ ЕООД, но същите не са обвързани с конкретна фактура, не съответстват на стойностите по фактурите, като част от тях са осъществени извън данъчните периоди.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, установи от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22002220004997-020-001 от 18.08.2020 г., връчена по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на 10.09.2020 г., издадена от П. Т. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., в качеството ѝ на заместник на Т. П. Н., въз основа на Заповед №РД-84-2200-699 от 04.08.2020 г. Ревизията на дружеството е възложена за установяване на задължения по ЗДДС за данъчните периоди от 01.04.2019 г. до 30.06.2019 г.

ЗВР е изменена със ЗИЗВР №Р-22002220004997-020-002/07.12.2020 г., връчена по електронен път на 22.12.2020 г., с която е определен срок за приключване на ревизията до 10.02.2021 г., ЗИЗВР е издадена от органа, възложил ревизията.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002220004997-092-001/29.04.2021 г., връчен по електронен път на 10.05.2021 г., срещу който е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК, преценено като неоснователно в акта.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ №Р-22002220004997-091-001/21.06.2021 г., издаден от Т. П. Н. - орган, възложил ревизията и Ц. Г. Р., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 05.07.2021 г.

Срещу РА дружеството е подало жалба вх. №53-06-5821 от 20.07.2021 г. по регистъра на ТД на НАП С. (л.58-60).

С Решение № 1499/27.09.2021г. заместник- директорът на дирекция „ОДОП“ – С., оправомощен да замества директора при отсъствието му, поради отпуск, съгласно Заповед №ЗЦУ-1891 от 21.05.2021 г. във вр. със Заповед №9364 от 17.09.2021 г. на изпълнителния директор на НАП, е изменил ревизионния акт в оспорената част на установените резултати по ЗДДС, като установеният с РА резултат по ЗДДС за данъчен период м. 04.2019 г. ДДС за внасяне в размер на 18 752,46 лв., определил на ДДС за внасяне в размер на 18 176,46 лв., ведно със съответните лихви; за данъчен период м. 05.2019 г. ДДС за внасяне в размер на 48 401,41 лв., е определен на ДДС за внасяне в размер на 47 941,41 лв., ведно със съответните лихви; и за данъчен период

м. 06.2019 г. ДДС за внасяне в размер на 21 289,41 лв., е определен на ДДС за внасяне в размер на 21 153,41 лв., ведно със съответните лихви.

Определеният ДДС за внасяне произтича от непризнато право на данъчен кредит за посочените данъчни периоди от м.04.2019г. до м.06.2019г. вкл. по доставки по фактури, издадени от „ИТБУЛ“ ЕООД и по една фактура с предмет превоз на товар от Румъния за България, с доставчик „Мистрал България“ ЕООД.

Констатациите и изводите на ревизиращите органи са следните:

За периода на ревизията дейността на дружеството е търговия с хранителни стоки, която се упражнява в наети обекти в [населено място] /складова база „Чайка Пак“/ и в [населено място] /складова база „И.“ - склад №20/.

На ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ № Р-22002220004997-040-001/04.09.2020 г., в отговор на което са представени писмени обяснения и документи, подробно описани в РД.

Инициирани са и насрещни проверки на доставчиците на задължения субект, резултатите от които са обективирани в протоколи, описани в РД.

С Протокол №Р-22002220004997-П.-001/26.04.2021 г. са приобщени всички доказателства, събрани при предходната ревизия.

На дружеството е отказано право на приспадане на данъчен кредит за данъчни периоди април, май и юни 2019 г. по 25 бр.фактури, издадени от „ИТБУЛ“ ЕООД – по съображения за липсата на доказателства за реално извършване на фактурираните доставки.

На „ИТБУЛ“ ЕООД изготвеното ИПДПОЗЛ е връчено на декларираните от дружеството електронни адреси за кореспонденция: [електронна поща] и [електронна поща], но не е получено потвърждение за получаването му. От органите по приходите са извършени две посещения на обявения адрес за кореспонденция, на който не е открит представляващ дружеството или упълномощено лице. Поради това ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. В указания срок изисканите документи не са представени.

„Итбул“ ЕООД е доставчик по общо 25 фактури, с предмет на доставка и данъчна сонова, както следва:

Фактура № 3 ... 1/02.04.2019г. за Почистване на складово помещение, с ДО 20 560 лв. и ДДС – 4112 лв.

Фактура № 3 ...2/05.04.2019г. за Разпространение на рекламни материали, с ДО 18 560 лв. и ДДС 371`2 лв.

Фактура № 3 ...3/10.04.2019г. за Освежителен ремонт и основно почистване на складови помещения, с ДО 17 260 и ДДС 3452 лв.

Фактура № 3 ...4/12.04.2019г. за Разнос на фирмени стоки, с ДО 19 570 лв. и ДДС 3914 лв.

Фактура № 3 .. 5/15.04.2019г. за Транспортни услуги, с ДО 9100 лв. и ДДС 1820 лв.

Фактура № 3...6/02.05.2019г. за Почистване на складово помещение, с ДО 18960 лв. и ДДС 3792 лв.

Фактура № 3...7/08.05.2019г. за транспортни услуги с ДО 16 965 лв. и ДДС 3393 лв.

Фактура № 3...8/13.05.2019г. за Разпространение на рекламни материали, с ДО 21 050 лв. и ДДС 4210 лв.

Фактура № 3 ...9/14.05.2019г. за Освежителен ремонт и основно почистване, с ДО 19 256 лв. и ДДС 3851 лв.

Фактура № 3...10/16.05.2019г. за Рекламни материали Е., с ДО 2500 лв. и ддс 500 лв.

Фактура № 3... 11/17.05.2019г. за Рекламни материали Е., с ДО 2700 лв. и ДДС 540 лв.
Фактура № 3 ... 12/17.05.2019г. за Товаро-разтоварна дейност, с ДО 19900 лв. и ДДС 3980 лв.

Фактура № 3... 13/20.05.2019г. за Освежителен ремонт и основно почистване с ДО 18980 лв. и ДДС 3796 лв.

Фактура № 3 ...14/22.05.2019г. за Разпространение на рекламни материали, с ДО 20365 лв. и ДДС 4073 лв.

Фактура № 3...15/23.05.2019г. за разнос на фирмени стоки с ДО 22 560 лв. и ДДС 4512 лв.

Фактура № 3... 16/27.05.2019г. за транспортни услуги с ДО 17 562 ъ лв.

Фактура № 3...17/28.05.2019г. за почистване на складово помещение с ДО 16523 лв. и ДДС 3304 лв.

Фактура № 3... 18/30.05.2019г. за разнос на фирмени стоки с ДО 20569 лв. и ДДС 4113 лв.

Фактура № 3 ...19/31.05.2019г. за Разпространение на рекламни материали с ДО 17100 лв. и ДДС 3420 лв.

Фактура № 3...20/05.06.2019г. за Разпространение на рекламни материали с ДО 19200 лв. и ДДС 3840 лв.

Фактура № 3...21/10.06.2019г. за рекламни материали с ДО 18800 лв. и ДДС 3760 лв.

Фактура № 3...22/13.06.2019г. за разнос на фирмени стоки с ДО 20 050 лв. и ДДС 4010 лв.

Фактура № 3... 23/18.06.2019г. за рекламни материали с ДО 19 100 лв. и ДДС 3820 лв.

Фактура № 3...24/20.06.2019г. за Рекламни материали Е. с ДО 1800 лв. и ДДС 360 лв.
и

Фактура № 3...25/26.06.2019г. за Разпространение на рекламни материали, с ДО 21200 лв. и ДДС 4240 лв.

При проверка в информационната система на НАП е констатирано, че спорните фактури са отразени в дневниците за продажби на „ИТБУЛ“ ЕООД за периодите от м. 04.2019 г. до м. 06.2019 г. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС, считано от 13.11.2019 г. В дружеството няма назначени лица по трудово и извънтрудово правоотношение. Дружеството доставчик има регистрирани в КАТ само леки автомобили. При тези констатации органите по приходите са извели извод, че липсва наличие на реално фактурирани доставки на услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС, в т.ч. приемо-предавателни протоколи, транспортни документи, данни за притежавани товарни МПС, с които са превозени фирмените стоки, мостри от разпространените рекламни материали и други. Приели са, че е налице абсолютна симулация, при която са фактурирани услуги, които не са извършени въобще и са отказали право на данъчен кредит в общ размер на 84 056,00 лв. по всички 25 фактури, посочени по-горе, издадени от „ИТБУЛ“ ЕООД за периодите от м. 04.2019 г. до м. 06.2019 г.

С РА в оспорената му част на жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактура № [ЕГН]/ 01.04.2019 г. (л.86) , с предмет транспортна услуга Румъния – България, с ДО 410.32 лв. и ДДС 82.06 лв. с доставчик „Мистрал България“ ЕООД.

При извършена насрещна проверка на този доставчик същият не е открит на декларирания адрес за кореспонденция, като изготвеното ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. В указания срок изисканите документи не са представени.

Посочената фактура е представена от ревизираното дружество. При проверка в

информационната система на НАП е установено, че тази фактура е отразена в дневника за продажби на „МИСТРАЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД за м. 04.2019 г. Установено е, че дружеството е регистрирано по ЗДДС, считано от 23.04.2020 г. и има задължения към бюджета в големи размери. За периода на издаване на фактурата органите по приходите са установили, че дружеството не разполага с трудов ресурс, относим към предмета на доставката. Във вр. с предмета на доставката по тази фактура от ревизираното дружество и от доставчика не са представени приемо-предавателен протокол, ЧМР, данни за използваното МПС за осъществяването на транспорта, счетоводни документи и документи за плащане. Поради това, заключението на органите по приходите е за липса на реална доставка на транспортна услуга, при което на жалбоподателя не е признато право на данъчен кредит в размер на 82,06 лв. по фактура №[ЕГН]/01.04.2019 г. с доставчик „Мистрал България“ ЕООД.

В хода на съдебното производство са приети като доказателства документите, събрани в хода на ревизията, съдържащи се в административната преписка. По искане на жалбоподателя съдът допусна изслушването на съдебно-счетоводна експертиза, заключението на която, прието като доказателство по делото и неоспорено от страните, съдът кредитира.

Заключението на съдебно-счетоводната експертиза установява, че разплащането по фактурите с доставчик „Итбул“ ЕООД е извършвано по банков път, като за удостоверяването му ВЛ е извършило проверка на извлечения от банкова сметка на “ВИРТУАЛ ОФИС КОНСУЛТ” ЕООД с ЕИК[ЕИК] в Ю. България АД за периода м.03 - м.06.2019 г. и в Е. АД за периода м.07 - м.12.2019 г. Жалбоподателят „МИЛЕНИУМ ТРЕЙД КОНСУЛТ” ЕООД като доставчик е сключило договор за факторинг от 03.05.2019 г. с “ВИРТУАЛ ОФИС КОНСУЛТ” ЕООД като Фактор. Съобразно предоставените банкови извлечения от сметката на “ВИРТУАЛ ОФИС КОНСУЛТ” ЕООД в Ю. България АД, са осъществени плащания по фактурите към „ИТБУЛ” ЕООД като:

На 23.05.2019 г. са платени 5000,00 лв. с основание “факторинг пл. по фактури”;

На 27.05.2019 г. има плащане от 5000,00 лв. с основание “факторинг пл. по фактури”;

На 13.06.2019 г. плащането е в размер на 1450,00 лв. с основание “факторинг пл. по фактури”;

На 18.06.2019 г. плащането е в размер на 2450,00 лв. с основание “факторинг пл. по фактури”;

На 28.06.2019 г. има плащане в размер на 2360,00 лв. с основание “факторинг пл. по фактури”;

По сметката на “ВИРТУАЛ ОФИС КОНСУЛТ” ЕООД в Е. АД, вещото лице е установило плащания по фактурите с доставчик „ИТБУЛ” ЕООД, както следва:

- На 22.07.2019 г. в размер на 200,00 лв. с основание “факторинг пл. по фактури”;

- На 04.10.2019 г. в размер на 5840,00 лв. с основание “факторинг пл. по фактури”;

- На 13.11.2019 г. в размер на 6400,00 лв. с основание “факторинг пл. по фактури”;

- На 13.12.2019 г. в размер на 4350,00 лв. с основание “факторинг пл. по фактури”;

Общата сума на преводите по фактурите на доставчика „ИТБУЛ” ЕООД, съобразно

заклучението на ССЧЕ, възлиза на 33 050,00 лв. съгласно предоставените банкови извлечения. Фактурите са отразени в дневниците за покупки, респективно в СД за ДДС на „МИЛЕНИУМ ТРЕЙД КОНСУЛТ” ЕООД през съответните данъчни периоди и по тях е ползван данъчен кредит от дружеството. На ВЛ също не са предоставени съпътстващи документи към фактурите, като и ВЛ, при изслушването му в о.з. на 14.02.2023г. заявява, че при проверка на адреса на доставчика, посочен в Търговски регистър, не е открило представител на „ИТБУЛ” ЕООД, нито установило на адреса фирмени знаци на дружеството.

Издадените от „ИТБУЛ” ЕООД фактури на „МИЛЕНИУМ ТРЕЙД КОНСУЛТ” ЕООД са включени в дневниците за продажби, респективно в СД за ДДС на доставчика през съответните данъчни периоди.

По отношение на фактурата с доставчик "МИСТРАЛ БЪЛГАРИЯ" ЕООД (погрешно посочено в заключението като „Мистрал Дистрибуция“ ЕООД) ВЛ установява, че същата е била осчетоводена при дружеството-жалбоподател, като по нея не е установено разплащане, отразена е в дневника за покупки, респективно в СД за ДДС на „МИЛЕНИУМ ТРЕЙД КОНСУЛТ” ЕООД през съответния данъчен период и по нея е ползван данъчен кредит от дружеството. Тази фактура е издадена въз основа на Рамков договор за транспортни, товаро-разтоварни услуги и съхранение на стоки от 01.04.2019 г., сключен между "МИСТРАЛ ДИСТРИБУЦИЯ" ЕООД от една страна и „МИЛЕНИУМ ТРЕЙД КОНСУЛТ” ЕООД като Заявител от друга.

Заклучението на експертизата установява, че липсват последващи доставки на услуги, аналогични на процесните, като представените първични документи - фактури за продажби на дружеството-жалбоподател, дневници за продажби и хронология на счетоводните записвания, касаят доставки на хранителни стоки към клиенти, в т.ч.: бисквити, кроасани, шоколади, соленки и др. подобни. Не са установени и последващи доставки на услуги - рекламни, ремонтни или транспортни.

При така установеното от фактическа страна съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срок, от надлежна страна, след изчерпване на възможността за обжалване на ревизионния акт по административен ред. Разгледана по същество е неоснователна.

Ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизията е възложена от орган по приходите, който е надлежно оправомощен, поради което е налице законосъобразно образуване на ревизионното производство. РА, с който е приключило това производство, също е издаден от компетентни съгласно чл.119, ал.2 ДОПК лица – от възложителя и от ръководителя на ревизията. Спазени са изискванията за форма на РА, който съдържа предвидените реквизитите по чл.120, ал.1 ДОПК. РА е издаден под формата на електронен документ и е валидно подписан като електронен документ с електронни подписи от издателите му. При провеждане на ревизията не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Жалбоподателят оспорва акта основно относно неговата материална законосъобразност.

Съдът намира че законосъобразно е отказано право на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури.

При доставка на услуга е необходимо да бъде доказано че възложената работа като съвкупност от фактически действия и последици от тях, действително е извършена, т.е. следва да бъде доказано и наличието на резултат от извършената услуга, респективно приемането му от получателя по доставката.

Фактурите, издадени от „ИТБУЛ“ ЕООД, за данъчни периоди от м. 04.2019 г. до м. 06.2019 г. имат за предмет различни по характер услуги - транспортни услуги, товаро-разтоварна дейност, освежителни ремонти и основно почистване на складови помещения, разпространение на рекламни материали, разнос на фирмени стоки. За осъществяването на тези дейности доставчика следва да разполога с доказателства, които да установят тази му възможност. В ревизионното производство доставчика „Итбул“ ЕООД не е открит. Същият доставчик не е открит и от ВЛ във вр. с извършването на допусната от съда ССЧЕ.

От страна на жалбоподателя, освен фактурите и банкови извлечения за плащане на част от сумата, представляваща общата стойност на фактурите, също не са представени други доказателства. Не са представени и не се твърди и че съществуват документи, позволяващи конкретизация на предмета на доставките, като пътни листове за маршрута на транспортните услуги, превозното средство, изминати километри и водача на автомобила, документ, достоверяващ вида на ремонтните работи, вложените в тях материали, от кого и за чия сметка са същите, период на извършването им, обект по отношение на който са осъществени, договор или количествено стойностна сметка за ремонтните дейности. По отношение на основното почистване на складово помещение не е представен договор или друг документ удостоверяващ конкретното складово помещение, местонахождението му, квадратура на почистената площ, средството, използвано за почистване, както и в какво се изразява като отделни дейности „основното почистване“ и по отношение на какви видове площи/повърхности/ обекти– на подови повърхности, прозорци, врати стени и т.н. Във вр. с фактурата, удостоверяваща доставка с предмет разпространение на рекламни материали, липсват документи установяващи вида и количеството на рекламните материали, начина на предаването им, място на разпространение, транспорт и т.н. Идентична липса на доказателства е установена и във вр. с доставката с предмет разнос на фирмени стоки, товаро-разтоварна дейност, а абсолютня неяснота съществува по отношение на доставката с предмет „Рекламни материали Е.“ – какво представляват тези материали, как са доставени, с какъв транспорт, за чия сметка, въз основа на какви спецификации и изисквания на получателя са

изработени / поръчани и каква е последващата им реализация от получателя. Не са представени и мостри или образци от изработените рекламни материали, от които да е видно какво точно е рекламирано и относимо ли е към дейността на жалбоподателя. Не са представени и доказателства за закупуване и доставка на строителни и почистващи материали, както и договори или протоколи, удостоверяващи тези обстоятелства или за чия сметка е закупуването и доставянето на материалите.

Издаването на фактура само по себе си не е данъчно събитие по смисъла на ЗДДС. Фактурата, както е посочено и от решаващия орган, представлява частен документи и не се ползва с материална доказателствена сила. Жалбоподателят следва да докаже твърденията си и фактите, на които се позовава, тъй като той извлича благоприятните правни последици за себе си под формата на право на данъчен кредит. Липсват данни за водена търговска кореспонденция с доставчика, съгласуване на изискванията от страна на възложителя и одобрение на извършеното. Съобразно писменото обяснение на управителя на дружеството – жалбоподател (л.66), воденето на преговори с доставчиците и сключването на сделките е осъществявано от управителя на дружеството, но за удостоверяване на тези преговори не са представени каквито и да било доказателства. Отново в писмените обяснения се твърди, че за доставянето на стоките става след подаване на предварителна заявка, но такава не е представена по нито една от спорните доставки. Липсват и доказателства за плащания по всяка от фактурите, като съобразно заключението на вещото лице, което съдът кредитира, плащанията, осъществени въз основа на договора за факторинг от фактора, представляват частични разплащания по процесните фактури от „ИТБУЛ“ ЕООД, като размера на плащанията от 33050,00 лв. не съответства на сумите, дължими по процесните фактури. По доставката от „Мистрал България“ ЕООД не е представен платежен документ, т.е. не е установено плащане.

Следователно, реалността на доставките не може да бъде доказана, поради което и правото на данъчен кредит законосъобразно е отказано, тъй като процесните фактури не обективират реално извършени доставки на услуги.

В допълнение следва да се посочи, че фактурите не съдържат точно и подробно описание на предмета на доставката, като посочване на вида и броя на рекламните материали, маршрута на осъществения превоз, местонахождението на складовото помещение за почистване.

Липсват убедителни доказателства за възникването и развитието на

действителни търговско правотношение между жалбоподателя и доставчиците „Итбул“ ЕООД и „Мистрал България“ ЕООД, съобразно задълженията по което са извършени услугите.

С оглед на горното, съдът приема, че представените по делото доказателства са достатъчни, за да се приеме, че процесните фактури, издадени от „Итбул“ ЕООД и фактура № [ЕГН]/ 01.04.2019 г. , издадена от „Мистрал България“ ЕООД, не документират действителни стопански операции и основателно по тях не е признато право на данъчен кредит.

РА в оспорената му част се явява законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 7 630 лв..

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Административен съд – София град, III отделение, 6б състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „МИЛЕНИУМ ТРЕЙД КОНСУЛТ“ ЕООД, представлявано от управителя М. Л. Г., срещу Ревизионен акт № Р22002220004997/21.06.2021г., издаден от органи по приходите към ТД на НАП С., изменен с Решение № 1499/27.09.2021г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" в оспорената му част на установеният с РА резултат по ЗДДС, като за данъчен период м. 04.2019 г. от ДДС за внасяне в размер на 18 752,46 лв., е определен ДДС за внасяне в размер на 18 176,46 лв., ведно със съответните лихви; за данъчен период м. 05.2019 г. от ДДС за внасяне в размер на 48 401,41 лв., е определен ДДС за внасяне в размер на 47 941,41 лв., ведно със съответните лихви; и за данъчен период м. 06.2019 г. ДДС за внасяне в размер на 21 289,41 лв., е определен на ДДС за внасяне в размер на 21 153,41 лв., ведно със съответните лихви

ОСЪЖДА „МИЛЕНИУМ ТРЕЙД КОНСУЛТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 7 630 лева (седем хиляди и шестотин и тридесет лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: